

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221207953
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Oreničová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:7221207953.2

Uznesenie

Okresný súd Košice II v spore žalobcu: O. R., F.. XX.X.XXXX, T. U. XX, zastúpený Prof. JUDr. Jánom Klučkom CSc., advokátom, so sídlom Ku Potoku 4, 040 16 Košice, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, v spore o zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch za porušenie práva žalobcu podľa práva Európskej únie Slovenskou republikou, takto

rozhodol:

I. Konanie o náhradu nemajetkovej ujmy za porušenie práva žalobcu podľa práva Európskej únie Slovenskou republikou za obdobie od novembra 2017 do apríla 2020 vrátane, **z a s t a v u j e**.

II. V prevyšujúcej časti nárok žalobcu o náhradu nemajetkovej ujmy za porušenie práva žalobcu podľa práva Európskej únie Slovenskou republikou za obdobie od 1.5.2020 do 31.8.2021 **v y l u č u j e** na samostatné konanie.

III. V časti zastávajúceho konania **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 11.10.2021 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 10.000 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a k náhrade trov konania v rozsahu 100 %, a to z dôvodu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch za porušenie práva žalovaného (poznámka súdu: správne má byť: za porušenie práva žalobcu) v dôsledku porušenia práva Európskej únie Slovenskou republikou.

2. Žalobca v podstatnom podanie žaloby odôvodnil tým, že pracuje ako príslušník Hasičského a záchranného zboru, týždenný pracovný čas žalobcu ako príslušníka hasičského zboru Slovenskej republiky sa skladá zo 16,5 hodinových pracovných zmien, po ktorých nasleduje 7,5 hodinová pohotovosť (t.j. 24 hodinové zmeny) v takom rozsahu, že súhrn takto „naskladaného“ týždenného pracovného času pravidelne prekračuje 48 hodín. Úprava dovoleného rozsahu týždenného pracovného času zamestnancov (vrátane hasičov) tvorí predmet úpravy práva Európskej únie (ďalej len „EÚ“), ktoré záväzne určuje dĺžku týždenného pracovného času na 48 hodín. Jedná sa o Smernicu 2003/88/ES o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (ktorá zjednocuje ustanovenia smernice 93/104/ES), pričom jej porušenie členským štátom EÚ vyvoláva jeho zodpovednosť podľa práva EÚ a pre osoby postihnuté týmto porušením zakladá právo na náhradu spôsobenej ujmy pred vnútroštátnymi súdmi členského štátu. O takýto prípad sa jedná aj u žalobcu.

Žalobca udáva, že čl. 6 písm. b) Smernice 2003/88/ES ukladá členským štátom povinnosť dosiahnuť určený výsledok, ktorý nie je obmedzený žiadnou podmienkou a fixuje stanovenie hranice týždenného pracovného času na 48 hodín vrátane nadčasov. Vzhľadom na túto formuláciu ESD vo veci C-429/09, G.Fuss uviedol, že čl. 6 písm. b) Smernice 2003/88/ES má priamy účinok (bod 35), keďže priznáva priamo jednotlivcom právo, ktoré môže priamo uplatniť v konaní pred vnútroštátnymi

súdmi. Ide o právo na to, aby v členskom štáte EÚ priemerný týždenný čas pracovníka neprekračoval týždennú hranicu 48 hodín. Žalobca tvrdí, že v jeho prípade boli splnené únieové podmienky založenia zodpovednosti Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom vnútra SR, za porušenie jeho práva garantovaného článkom 6 písm. b) Smernice 2003/88/ES, z ktorých vyplýva jeho nárok na náhradu takto spôsobenej škody. Svoje tvrdenie žalobca opiera o judikatúru ESD, a to predovšetkým o judikát vo veci G. Fuss (C-429/09), v ktorej ESD výslovne potvrdil právo na 48 hodinový pracovný čas pre príslušníkov hasičských zborov, za ktoré im v prípade jeho porušenia patrí právo na náhradu škody uplatniteľné pred súdnymi orgánmi členských štátov EÚ. Pokiaľ ide o praktické uplatnenie práva na náhradu škody spôsobenej porušením únieového práva fyzickej osoby, ako aj spôsob jej výpočtu, samotná Smernica 2003/88/ES neobsahuje ustanovenia upravujúce proces náhrady škody vzniknuté porušením jej ustanovení, ani stanovenie jej výšky. Aj rozsudky ESD sa obmedzujú len na formulovanie zásad, ktoré treba rešpektovať pred súdnymi orgánmi členských štátov v konaniach o náhradu škody vzniknutej jednotlivcom v dôsledku porušenia ich práv garantovaných právnym poriadkom EÚ. Vychádzajúc z povahy škody, ktorá má nemajetkovú povahu (škoda vzniknutá v dôsledku straty času odpočinku, na ktorý by mal žalobca nárok v prípade rešpektovania jeho 48 hodinovej týždennej pracovnej doby), ako aj z podmienok jej uplatnenia, je v slovenskom právnom poriadku možno použiť pravidlá týkajúce sa náhrady nemajetkovej ujmy fyzickej osoby podľa §§ 11-13 Občianskeho zákonníka, nakoľko tieto ustanovenia upravujú vzťahy obsahom aj účelom najbližšie k náhrade škody žalobcu v dôsledku porušenia jeho únieového práva.

3. Žalobca k žalobe predložil rozpis odpracovaných hodín u žalovaného od 11/2017-08/2021.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v rozsiahlom podaní zo dňa 16.12.2021, v ktorom v podstatnom vzhladom na námietku pôsobnosti Smernice 2003/88/ES, námietku nedostatku splnenia procesných podmienok konania a námietku nedôvodnosti žaloby, navrhol konanie zastaviť a v prípade nestotožnenia sa s námietkami žalovaného, žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

K pôsobnosti Smernice 2003/88/ES uviedol, že rozsah pôsobnosti uvedenej smernice je pozitívne vymedzený v čl. 2 ods. 1 Smernice 89/391/EHS, ako aj negatívne vymedzený v čl. 2 ods. 2 Smernice 89/391/EHS. Inak povedané, Smernica 2003/88/ES sa neuplatňuje na odvetvia činností, ktoré zahrňujú určité osobitné činnosti služieb civilnej ochrany. Vzhľadom na charakter vykonávaných činností a s tým spojený rozvrh služobného času sa Smernica 2003/88/ES na služobný pomer príslušníkov Hasičského a záchranného zboru nevzťahuje v plnom rozsahu, preto jej ustanovenia nemohli byť porušené, tak ako to tvrdí žalobca. Podľa názoru žalovaného štátnu službu príslušníkov Hasičského a záchranného zboru, vykonávajúcu zásahovú činnosť (ktorá je špecifická nerovnomerným rozvrhnutím služobného času, na ktorý priamo nadväzuje určená služobná pohotovosť), možno jednoznačne subsumovať pod negatívne vymedzenie pôsobnosti Smernice 89/391/EHS v čl. 2 ods. 2. Oproti štandardným pracovnoprávnym vzťahom štátna služba príslušníkov Hasičského a záchranného zboru vykazuje aj špecifiká príslušníkov Policajného zboru, ako aj profesionálnych vojakov (napr. v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia, príslušnej subordinácii a pod).

K nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného uviedol, že žalobca nezažaloval svojho zamestnávateľa, ale štát, v mene ktorého koná ten ústredný orgán verejnej správy, do ktorého pôsobnosti patrí oblasť štátnej správy pre Hasičský a záchranný zbor, čo je zásadný rozdiel v označení žalovaného, teda v jeho pasívnej vecnej legitímácii. Ak mal žalobca za to, že zamestnávateľ určoval pohotovosť nad smernicou povolený limit, mal na túto skutočnosť upozorniť svojho nadriadeného v súlade s ust. § 69 ods. 4 zákona č. 315/2001 Z.z. a žiadať, aby mu táto nebola určovaná z dôvodov, ktoré v žalobe uvádza. Žalobca tak neurobil a za každú hodinu určenej služobnej pohotovosti vrátane tých hodín, o ktorých tvrdí, že mali byť vykonané nad limit určený smernicou, mu boli riadne vyplatené príslušné zložky služobného príjmu, resp. poskytnuté náhradné voľno. Ak má žalobca za to, že smernica nebola v jeho prípade správne použitá, žalovaný namieta nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie z dôvodu, že táto mu nie je daná.

K transformácii relevantných článkov Smernice 2003/88/ES uviedol, že zmysel článku 2 ods. 1 Smernice 2003/88/ES je transponovaný v štvrtej hlave zákona č. 315/2001 Z.z. v ustanoveniach § 85 a nasl. upravujúcich služobný čas hasičov, služobnú pohotovosť, štátnu službu nadčas a dovolenku. Predmetné ustanovenia definujú služobný čas príslušníka hasičského a záchranného zboru ako časový úsek, v ktorom príslušník vykonáva štátnu službu a je k dispozícii služobnému úradu, pričom umožňuje rozvrhnúť služobný čas aj nerovnomerne a súčasne jasne definuje pojem služobný deň, za ktorý sa považuje vykonávanie štátnej služby podľa rozvrhu služobného času. Z uvedených ustanovení zákona č. 315/2001 Z.z. ďalej jasne vyplýva, že okrem štátnej služby vykonávanej v riadnom služobnom čase

sa za výkon štátnej služby považuje aj služobná pohotovosť v štátnej službe vykonávaná v mieste výkonu štátnej služby, ktorá bezprostredne nadväzuje na vykonávanie štátnej služby v rámci riadneho rozvrhnutia služobného času podľa § 91 zákona č. 315/2001 Z.z. a štátna služba nadčas podľa § 92 zákona č. 315/2001 Z.z. V oboch prípadoch je však nesporné, že ide o výkon štátnej služby v rámci služobného času. Žalovaný súčasne poukazuje aj na čl. 15 Smernice 2003/88/ES, ktorý umožňuje dohodnúť aj priaznivejšie podmienky, napr. v kolektívnych zmluvách. Tvrdenie žalovaného o služobnom čase podporuje aj Kolektívna zmluva vyššieho stupňa pre príslušníkov Hasičského a záchranného zboru na rok 2016, ktorá vo väzbe na citované ustanovenia zákona v článku 8 s nápisom „Služobný čas“ rozvrhuje služobný čas na vykonávanie štátnej služby a služobnú pohotovosť. Explicitnejšie rozlíšenie jednotlivých častí služobného času je teda upravené v Kolektívnej zmluve pre príslušníkov HaZZ pre rok 2016. Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že ustanovenia § 85, § 91, § 92 zákona č. 315/2001 Z.z., ako aj ustanovenia platnej kolektívnej zmluvy (článok 8) plne transponujú čl. 2 ods. 1 Smernice 2003/88/ES.

K transpozícii článku 6 Smernice 2003/88/ES uviedol, že vnútroštátne právo neupravuje explicitne maximálny priemerný týždenný služobný čas uvedený konkrétnym počtom hodín, tak ako je tomu v Smernici 2003/88/ES, zákon č. 315/2001 Z.z. a kolektívna zmluva dostatočne ustanovujú počty hodín služobného času hasičov, počas ktorého hasiči vykonávajú štátnu službu, ako aj rozsah hodín služby nadčas za príslušný rok. Podľa žalovaného dotknuté predpisy transponovali článok 6 Smernice 2003/88/ES správne. Predpisy EÚ neprikazujú, aby konkrétny odsek, resp. článok smernice musel byť transponovaný iba do jedného článku, resp. odseku vnútroštátneho právneho aktu členského štátu EÚ. Nie je ani nutné, aby bol článok smernice transponovaný explicitne priamo do vnútroštátneho predpisu. K nároku na náhradu škody žalovaný uviedol, že Súdny dvor ohľadom formy a spôsobu výpočtu škody poukázal na rozhodnutie C-429/09 G.Fuss, kde jasne uviedol: „smernica 2003/88 neobsahuje nijaké ustanovenie týkajúce sa náhrady škody vzniknutej porušením jej ustanovení. V prípade neexistencie ustanovení práva Únie v danej oblasti je na vnútroštátnom práve členského štátu, aby pri rešpektovaní zásad rovnocennosti a efektivity jednak určilo, či škoda vzniknutá pracovníkovi, ako je G. Fuss vo veci samej, v dôsledku porušenia právnej normy Únie, musí byť nahradená udelením dodatočného náhradného voľna alebo finančným odškodnením a jednak definovalo pravidlá týkajúce sa spôsobu výpočtu tejto náhrady“. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Stará Ľubovňa, č.k. 8C/ 25/2017 zo dňa 23.12.2019 v rovnakej právnej veci. Žalovaný má za to, že čo sa týka posúdenia, či v prípade žalobcu došlo k porušeniu práva na maximálny 48 hodinový týždenný pracovný čas, je potrebné zo strany žalobcu preukázať, či žalobca skutočne pracoval nad takýto limit za rozhodné obdobie. Žalobca totiž v žalobe nezohľadnil reálne odpracované hodiny vzhľadom na pohotovosť a nadčasy alebo dovolenku a práceneschopnosť, počas ktorých žalobca reálne nebol k dispozícii zamestnávateľovi, teda v týchto prípadoch nemožno hovoriť o vzniku škody, aj keď sa žalobcovi tento čas započítaval do odpracovaného času, ktorý mal zaplatený. Nie všetky hodiny odpracovanej pohotovosti sú totiž hodinami nad maximálny limit pracovného času. Takisto je potrebné zohľadniť nerovnomerné rozvrhnutie služobného času u hasičov v referenčnom období 6 mesiacov. Žalobca v žalobe vychádzal len z priemerných hodnôt odpracovaného týždenného pracovného času, ako aj času odpracovanej pohotovosti, avšak z uvedeného vôbec nevyplýva, či za konkrétne obdobie skutočne dochádzalo k prekročeniu maximálneho limitu pracovného času pri referenčnom období 6 mesiacov. Dôkazné bremeno je v tomto prípade na strane žalobcu. V prípade, ak sa súd nestotožní s právnym názorom žalovaného, s právnym názorom Okresného súdu Stará Ľubovňa v rozhodnutí sp.zn. 8C/25/2017 zo dňa 23.12.2019, žalovaný namieta neprimeranú výšku požadovanej škody vzhľadom na rozhodovanie súdov v obdobných veciach (rozhodnutie OS KE II sp.zn. 41Cpr/10/2018 zo dňa 12.12.2018, rozhodnutie OS KE II. sp.zn. 42Cpr/19/2018 zo dňa 18.12.2018, rozhodnutie OS KE II. sp.zn. 18Cpr/5/2016 zo dňa 5.9.2018, rozhodnutie OS KE II. 41Cpr/78P2017 zo dňa 18.1.2019, rozhodnutie OS KE II. sp.zn. 11Cpr/12/2017 zo dňa 11.9.2019). Priemerná výška doposiaľ priznanej škody v uvedených rozhodnutiach predstavuje cca 2.400 eur.

5. V duplike zo dňa 5.1.2022 (t.j. vo vyjadrení žalovaného k vyjadreniu žalobcu) žalovaný na str. 3 podania (č.l. 87) uvádza, že žalovanému bol predložený prehľad s počtom hodín, ktoré priemerne strávil žalobca ako príslušník Hasičského a záchranného zboru vykonávaním štátnej služby a pohotovosťou na pracovisku v rámci jednotlivých referenčných období, t.j. od júla 2017 do augusta 2021, za ktoré požaduje v zmysle žaloby náhradu škody. Žalovaný tak mal za to, že predmetom náhrady škody je obdobie od júla 2017 do augusta 2021.

6. Šetrením z registra súdnych spisov tunajšieho súdu, ako aj na základe dôkazov obsiahnutých v súdnom spise, súd zistil, že predmet konania vedený na Okresnom súde Košice II, sp.zn. 25C/36/2021 (náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch za porušenie práva žalobcu podľa práva Európskej únie Slovenskou republikou) je totožný s časťou predmetu konania vedenom na Okresnom súde Košice II sp.zn. 37C/60/2020 (náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch za porušenie práva žalobcu podľa práva Európskej únie Slovenskou republikou), kde podľa obsahu žalôb ide o identickú žalobu medzi tými istými stranami sporu a z toho istého dôvodu (do slova a do písma) len s tým rozdielom, že v konaní 37C/60/2020 žalobca požaduje priznať náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 eur a v konaní 25C/36/2021 žalobca požaduje priznať náhradu nemajetkovej ujmy už vo výške 10.000 eur. Ani v žalobe v konaní 37C/60/2020, ani v žalobe 25C/36/2021 žalobca nekonkretizuje, za aké konkrétne obdobie žalobca požaduje od žalovaného náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za porušenie práva žalobcu podľa práva EÚ Slovenskou republikou v predmetných žalobách.

7. Na Okresnom súde Košice II. je vedené množstvo žalôb týkajúcich sa náhrady škody z titulu porušenia práva únie hasičom, kde žalobcom sú zamestnanci na pozícii hasičov a žalovaným je Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra SR. Až pred pojednávaním pri štúdiu spisu vo veci, po zapožičaní a nahliadnutí do spisu 37C/60/2020 súd zistil, že žaloba v konaní 37C/60/2020 bola Okresnému súde Košice II. doručená ešte dňa 6.8.2020. Z prílohy k žalobe z pripojeného spisu sp.zn. 37C/60/2020 súd ďalej zistil, že žalobca predložil rozpis (históriu) hodín u žalobcu za obdobie od 04/2017 do 04/2020, pričom v žalobe žalobca nekonkretizuje obdobie, za ktoré požaduje náhradu škody.

Žaloba v tomto konaní bola súdu doručená až dňa 11.10.2021. Z obsahu tejto žaloby taktiež nevyplýva, za aké obdobie žalobca požaduje náhradu škody. Z prílohy k žalobe sp.zn. 25C/36/2021, ktorá je predmetom tohto konania, súd ďalej zistil, že žalobca predložil rozpis (históriu) hodín u žalobcu za obdobie od 11/2017 do 08/2021.

8. Vychádzajúc zo skutočností popísaných v bode 5 a 6 tohto uznesenia, súd konštatuje, že v konaniach vedených na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 37C/60/2020 a pod sp.zn. 25C/36/2021, žalobca si uplatnil totožný nárok, a to náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za porušenie práva žalobcu podľa práva Európskej únie Slovenskou republikou, zhodne za obdobie od 11/2017 do 04/2020.

9. Až v konaní 25C/36/2021 na otázku súdu na pojednávaní dňa 1.6.2022 na právneho zástupcu žalobcu, akého obdobia sa týka nemajetková ujma, právny zástupca žalobcu súdu uviedol, že sa týka obdobia za tri roky späť dozadu od podania žaloby, bližšie obdobie nekonkretizoval (dôkazy - história hodín sa týka obdobia od 11/2017). K výške nemajetkovej ujmy 10.000 eur uviedol, že túto odvodil od toho, že v Slovenskej republike neexistuje žiaden spôsob alebo právo, ktorý by určoval mechanizmus výpočtu tejto ujmy a Únievé právo má v podstate len základné princípy alebo zásady, na základe ktorých odkazuje. Výška je na základe úvahy a po dohode s klientom stanovená na sumu 10.000 eur, ktorá je predmetom žaloby.

10. Na pojednávaní dňa 1.6.2022, aby sa právny zástupca vyjadril ku konaniam vedeným na Okresnom súde Košice II. pod sp.zn. 37C/60/2020 a 25C/36/2021, k čiastočnej totožnosti týchto konaní, právny zástupca žalobcu uvádza, že je pravdou, že žalobca vedie voči žalovanému tri konania, v tom prvom konaní (poznámka súdu 37C/35/2017) bolo rozhodnuté až na základe ústavnej sťažnosti len tohto roku (poznámka súdu 28.3.2022), kde bola žalobcovi priznaná nemajetková ujma 1.500 eur, a to za tri roky predchádzajúce roku 2017. Medzi časom podali druhú žalobu, následne tretiu. Došlo medzi žalobcom a kanceláriou zrejme k zlej komunikácii, lebo podali dve žaloby v časti v rovnakej žal. veci. Keďže súd vytýčil pojednávanie v poradí tejto tretej žaloby (predmet tohto konania), v poradí druhú žalobu potom vezmú v celom rozsahu späť.

11. Podľa ust. § 159 ods. 1 C.s.p. začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

12. Podľa ust. § 159 ods. 2 C.s.p., ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

13. Podľa ust. § 161 ods. 1 C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

14. Podľa ust. § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

15. Z uvedeného vyplýva, že nárok žalobcu uplatnený v žalobe na Okresnom súde Košice II. pod sp.zn. 37C/960/2020 (žaloba podaná na súde dňa 6.8.2020) o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za porušenie práva žalobcu podľa práva Európskej únie Slovenskou republikou, je totožný s uplatneným nárokom žalobcu v žalobe pod sp.zn. 25C/ 36/2021 (žaloba podaná na súde dňa 11.10.2021) o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za porušenie práva žalobcu podľa práva Európskej únie Slovenkou republikou. V oboch konaniach vystupujú totožné strany v rovnakom procesnom postavení, podľa priložených listinných dôkazov sa týka časti rovnakého obdobia od 11/2017 do 04/2020, čím je daná prekážka litispendencie v súlade s ust. § 159 C.s.p.

16. Vzhľadom na zistený skutkový stav a vyššie cit. zák. ustanovenia, súd konanie o náhradu nemajetkovej ujmy za porušenie práva žalobcu podľa práva Európskej únie Slovenskou republikou za obdobie od 11/2017 do 04/2020 v konaní 25C/36/2021 v súlade s ust. § 159 ods. 2 CSP zastavil pre prekážku začatej veci vedenej pod sp.zn. 37C/60/2020 , keďže sa jedná o podanie žaloby v tej istej veci, s tými istými stranami sporu, ktoré začalo pred Okresným súdom Košice II. skôr ešte dňa 6.8.2020 a za to isté obdobie od 11/2017 do 04/2020. Obranu žalobcu (že vo veci 37C/60/2020 súd ešte nerozhodol a v konaní vo veci 25C/36/2021 je už vytýčené pojednávanie a že následne vezme žalobu v konaní 37C/60/2020 v celom rozsahu späť) súd považuje vzhľadom na znenie ust. § 159 ods. 2 CSP za neprijateľné a právne nerelevantné.

17. Vo zvyšnej časti súd nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy za porušenie práva žalobcu podľa práva Európskej únie Slovenskou republikou za obdobie od 1.5.2020 do 31.8.2021 vylúčil na samostatné konanie.

18. V časti zastávajúceho konania o trovách konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

19. Keďže zastavenie konania procesne zavinil žalobca, je povinný nahradiť trovy konania protistrane. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia o zastavení konania samostatným konaním, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 362 ods. 1 C.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie C/ odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.)